18/04/2021

Ο Καθηγητής Χρήστος Οικονόμου στη διακονία του θείου λόγου

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Συνεχίζοντας την της Μεγάλης Τεσσαρακοστής αγωνιστική πορεία μας προς συνάντηση με τον Αναστημένο Χριστό, η Αγία μας Εκκλησία, κατά την Ε΄ των Νηστειών Κυριακή, τιμά και προβάλει ως υπόδειγμα ένα από τα φωτεινότερα παραδείγματα ειλικρινούς μετανοίας, την οσία Μαρία την Αιγυπτία.

Η ιερή μνήμη της αγίας αυτής γυναικός, της οσίας Μητρός ημών Μαρίας της Αιγυπτίας, της πρώην «βεβορβορομένης δια τον βίον» και λυτρωμένης, ακολούθως, δια της εξαιρέτου ασκητικής και μετανοίας της, τιμήθηκε σεμνοπρεπώς και με τη δέουσα κατάνυξη στο Μετόχι της Ιεράς Μονής Κύκκου στην Λευκωσία, ιερουργούντων των Πατέρων της Μονής Αλεξίου και Πορφυρίου και του διακόνου της Μητροπόλεως Ιακώβου.

Τη διακονία του θείου Λόγου ανέλαβε ο τ. πρόεδρος και Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ και Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του

Πανεπιστημίου Λευκωσίας Καθηγητής Χρήστος Οικονόμου, ο οποίος αναφέρθηκε στα νοήματα, τα οποία πηγάζουν από την Ευαγγελική περικοπή της ημέρας.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

«Ο Ιησούς Χριστός ξεκινά την πορεία του προς το Πάθος», σημείωσε ο κ. Οικονόμου για να προσθέσει ότι η πορεία αυτή «είναι επώδυνη για τον ίδιο, αλλά είναι μια πορεία σωστική για τον κάθε άνθρωπο».

«Σήμερα σε μια κοινωνία και ένα κόσμο, ο οποίος οδυνάται μέσα από την πανδημία του κορωνοϊού, η Ε΄ Κυριακή των Νηστειών δίνει μήνυμα αισιοδοξίας στον κάθε ένα από εμάς ότι η πορεία του Πάθους έχει τέλος την Ανάσταση και η Ανάσταση είναι η λύτρωση».

Παράλληλα ο ελλογιμώτατος Καθηγητής σχολίασε και την άγνοια των δύο μαθητών του, των υιών Ζεβεδαίου, Ιακώβου και Ιωάννη για την ιουδαϊκή και εγκοσμιοκρατική αντίληψη της πορείας και αποστολής του Χριστού, ο οποίος «κάνει μια σαφή διευκρίνηση ανάμεσα στην κοσμική εξουσία, την άρχουσα εξουσία, και την πνευματική εξουσία της ταπείνωσης, της λύτρωσης. Οι άρχοντες των εθνών κατεξουσιάζουν τους ανθρώπους. «Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν», δεν πρέπει έτσι να γίνεται μαζί σας, αλλά εσείς θα πρέπει να γνωρίζετε ότι όποιος θέλει να είναι πρώτος πρέπει να είναι έσχατος και όποιος θέλει να έχει αυτή την εξουσία πρέπει να είναι δούλος. Για ποια εξουσία; Μιλά για την πνευματική τελείωση. Μιλά για την πνευματική αναγέννηση του ανθρώπου, η οποία είναι μια σταθερή κατάσταση, διότι η εγκοσμιοκρατική εξουσία έρχεται και παρέρχεται».

«Πόσοι πέρασαν και πολέμησαν την Εκκλησία; Πόσοι πέρασαν και πολέμησαν τον Σταυρό του Χριστού και όλοι εξαφανίστηκαν στο πέρασμα της Εκκλησίας. Στο πέρασμα του χρόνου οι πάντες σιωπούν στο μυστήριο της λυτρώσεως, της σωτηρίας και της αιωνιότητος, διότι η δύναμη του Χριστού κρύβεται σ’ αυτή την παντοδυναμία την θεϊκή, που δεν καταδυναστεύεται, δεν υποτάσσεται, δεν εξουσιάζεται από την ανθρώπινη δύναμη και την ανθρώπινη κακότητα, αλλά Αυτός είναι που ανατρέπει τα στάτους».

Σύμφωνα με τον κ. Καθηγητή, η πορεία αυτή του Χριστού είναι το καλύτερο μήνυμα στα εκατομμύρια των ανθρώπων, «που σήμερα βρίσκονται στα νοσοκομεία, διασωληνωμένοι, έτοιμοι σε μία τραγικότητα δοκιμασίας, δίνει το μήνυμα ότι αναβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα και μέσα από τον πόνο, μέσα από την θλίψη, μέσα από τον σταυρό, την τρίτη ημέρα αναστήσεται».

«Η παντοδυναμία του Χριστού είναι αυτή που θα συντρίψει τα τάρταρα του Άδη, θα συντρίψει τις δαιμονικές δυνάμεις και θα δώσει την λύτρωση και την σωτηρία μέσα από όλες τις δοκιμασίες και το πάθος που υφιστάμεθα και εις την προσωρινή προσωπική καθημερινότητα και εν μέσω της πανδημίας, η οποία αποτελεί μια από τις πιο τραγικές καταστάσεις ώστε ο άνθρωπος να βλέπει τον συνάνθρωπο σαν εχθρό. Να μην μπορεί να τον πλησιάσει δύο μέτρα. Να μην μπορεί να προσεγγίσει το παιδί τον πατέρα και τη μάνα. Να είναι μια τέτοια τραγικότητα ώστε να δείχνει την μηδαμινότητα του ανθρώπου. Όμως η λύτρωση είναι η σφραγίδα του πόνου, της θλίψης, της δοκιμασίας», πρόσθεσε, για να επισημάνει ταυτόχρονα ότι «αυτό, το αισιόδοξο μήνυμα, είναι που δίνει σήμερα η Εκκλησία μας, την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών».

Καταλήγοντας την ομιλία του ο κ. Οικονόμου επεσήμανε ότι «δεν μπορεί η παροδικότητα των σκανδάλων, η παροδικότητα του πολέμου εναντίον της Εκκλησίας να σταθεί και να νικήσει. Είναι παροδικά τα γεγονότα. Το μόνιμο και σταθερό είναι η Ανάσταση του Χριστού και αυτήν προσδοκούμε, σ’ αυτήν προσβλέπουμε και αυτή είναι που προβάλλεται από σήμερα, μέσα από μια χαρμολύπη, λύπη και χαρά συγχρόνως».

Τόνισε, τέλος, ότι το συγκλονιστικό αυτό γεγονός είναι που έκανε και την Μαρία την Αιγυπτία, που γιορτάζει σήμερα και προβάλλεται ως κλασσική περίπτωση πτωτικού, αμαρτωλού ανθρώπου, μέσα από τα γεγονότα που της συνέβησαν στα Ιεροσόλυμα, να λυτρωθεί, να αλλάξει νουν, να μετανοήσει και να βιώσει αυτή την εσχατολογική προοπτική της αθανασίας και της αιωνιότητος, που οδηγεί στην αιώνιον ζωή.

Λουκάς Α. Παναγιώτου